

ΕΤΟΣ 59ον

29 Μαΐου 2011

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 22 (3026)

ΘΑΥΜΑ ΚΑΙ ΑΡΝΗΤΕΣ

Τό πρώτο περιστατικό πού περιγράφεται στή σημερινή περικοπή τῶν Πράξεων ἀφορᾷ στή θαυματουργική θεραπεία μιᾶς δύστυχης κοπέλλας, ἡ ὁποία ἔχοντας φοβερή δαιμονοπληξία, «πνεῦμα πύθωνος», γίνεται παίγνιο τοῦ διαβόλου καί τῶν ἀνθρώπων του. Τήν κοπέλλα αὐτή ἐκμεταλλεύονται κάποιοι ἐπιτήδειοι, ἐπειδή μέ τήν ἐπίνευση καί συνέργεια τοῦ πονηροῦ πνεύματος, μπορούσε νά ἀναφέρεται σέ γεγονότα τοῦ μέλλοντος, ἐλλικυστικά σέ πολλοῦς, πού ἀπό πονηρή περιέργεια ἐπιθυμώντας νά τά πληροφορηθοῦν ἦταν πρόθυμοι νά καταβάλουν μεγάλα χρηματικά ποσά στούς ἐκμεταλλευτές της. Αὐτοί πού ἦταν πιό πονηροί ἀπό τοὺς πελάτες τους, δέν ἀντιμετώπιζαν τό ταλαίπωρο κορίτσι ὡς ἄνθρωπο, καί μάλιστα δεινῶς βασανιζόμενο ἀπό τή φοβερή ἀσθένεια, ἀλλ' ὡς ἄψυχο ἀντικείμενο καί μέσο ἐξοικονόμησης χρημάτων. Γι' αὐτό, ὄχι ἀπλῶς δέν χάρηκαν μέ τήν ἀποθεραπεία της, ἀπό τά ἀποστολικά χέρια τοῦ Παύλου, ἀλλ' ἔσπευσαν πλήρεις θυμοῦ, ὀργῆς καί κακίας νά κατηγορήσουν δημόσια τοὺς ἁγίους ἀποστόλους Παῦλο καί Σίλα γιά πρόκληση ἀναστάτωσης καί κήρυγμα ἀλλοτριῶν πραγμάτων.

Χριστός καί κόσμος

Εἶναι ὄντως πολύ χαρακτηριστικό τό περιστατικό καί ὡς ἐκ τούτου ἐξαιρετικά ἱκανό νά καταδείξει τήν πάλη τοῦ Χριστοῦ μέ τόν κόσμο. Ὁ κόσμος ἐδῶ, βεβαίως, δέν εἶναι ὁ «καλῶς λήαν» πηλασθεῖς ἀπό τό σοφὸ καλλιτέχνη Θεό, ἀλλὰ εἶναι ὁ κόσμος τῆς ἁμαρτίας, πού ὀδηγεῖ στόν παραλογισμό, τυφλώνει τόν ἄνθρωπο καί καταργεῖ τήν ἀνθρωπιά του. Ποιός ἄνθρωπος, ἔστω καί μόνο μέ φυσική ἀγάπη, δέν θά χαιρόταν παρακολουθώντας τήν ἀποκατάσταση τῆς ὑγείας τῆς δύσμοιρης νεαρῆς γυναίκας; Τό ἄν θά ἔκανε τό βῆμα διὰ τοῦ θαύματος νά πιστεύσει στόν Χριστό, εἶναι θέμα προσωπικῆς κλίσεως τοῦ καθενός. Βλέπουμε ὅμως, ὅτι οἱ ἐκμεταλλευτές τῆς πρώην δαιμονιζομένης οὔτε φυσικά

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. ιστ' 16-34)

Θαυμαστή απελευθέρωση του Παύλου και του Σίλα

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο πορευομένων ἡμῶν τῶν ἀποστόλων εἰς προσηχὴν παιδίσκην τινὰ ἔχουσαν πνεῦμα πύθωνος ἀπαντῆσαι ἡμῖν, ἣτις ἐργασίαν πολλὴν παρεῖχε τοῖς κυρίοις αὐτῆς μαντευομένη. Αὕτη κατακολουθήσασα τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλᾳ ἔκραζε λέγουσα· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι δούλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσίν, οἵτινες καταγγέλλουσιν ὑμῖν ὁδὸν σωτηρίας. Τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Διαπονηθεὶς δὲ ὁ Παῦλος καὶ ἐπιστρέψας τῷ πνεύματι εἶπε· Παραγγέλλω σοι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς. Καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. Ἴδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἐλπίς τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἴλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς εἶπον· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουν ἡμῶν τὴν πόλιν Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες, καὶ καταγγέλλουσιν ἔθνη ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν παραδέχεσθαι οὐδὲ ποιεῖν Ῥωμαίοις οὖσι. Καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν. Καὶ οἱ στρατηγοὶ περιορῶντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐκέλευον ῥαβδίσειν, πολλὰς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς ἔβαλον εἰς φυλακὴν, παραγγέλλαντες τῷ δεσμοφύλακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς· ὃς παραγγελίαν τοιαύτην εἰληφὼς ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν ἠσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον. Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ Σίλας προσεχόμενοι ὕμνουσαν τὸν Θεόν· ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμοι. Ἐφῶν δὲ σεισμός ἐγένετο μέγας, ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμοτηρίου, ἀνεώχθησάν τε παραχοῖμα αἱ θύραι πᾶσαι καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη. Ἐξυπνὸς δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ καὶ ἰδὼν ἀνεωγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, σπασάμενος μάχαιραν ἐμελλεν ἀναίρειν, νομίζων ἐκπεφευγέαι τοὺς δεσμίους. Ἐφώνησε δὲ φωνῇ μεγάλῃ ὁ Παῦλος λέγων· Μηδὲν πράξῃς σεαντῶ κακόν· ἀπαντες γὰρ ἐσμεν ἐνθάδε. Αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησε, καὶ ἔντρομος γενόμενος προσέειπε τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλᾳ, καὶ προαγῶν αὐτοὺς ἔξω ἔφη· Κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ; Οἱ δὲ εἶπον· Πίστευσον ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου. Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. Καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν, καὶ ἐβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ πάντες παραχοῖμα, ἀναγαγόν τε αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ παρέθηκε τραπέζαν, καὶ ἠγαλλιάσατο πανοικί πεπιστευκῶς τῷ Θεῷ.

ὠφελοῦνται, μὴ ὄντας δεκτικοί, ἀπὸ τῆ χάριτος τοῦ θαύματος, ἀλλὰ οὔτε καὶ ἀνθρωπίνως καίρονται μὲ τῆ χαρὰ τοῦ συνανθρώπου τους, πού λυτρώθηκε ἀπὸ τὰ φοβερὰ δεσμὰ τῶν δαιμόνων. Ἀποδεικνύουν λοιπόν, ὅτι δέν ἀξίζουσαν ἀνήκουσαν οὔτε στοὺς πιστοὺς, οὔτε στοὺς ἀνθρώπους, ἀφοῦ εἶναι ἄπιστοι καὶ ἀπάνθρωποι. Μισοῦν τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ ἔργα τους καὶ καταγγέλλουσαν τοὺς ὑπευθύνους τῆς εὐεργεσίας, ξερνώντας διάφορα φηνηματὰ ἀπὸ τὴν ξηρὰ καὶ ἀνυδρὴ αἰσθημάτων καρδιά τους.

Αὐτὸ βεβαίως πάντοτε συνέβαινε καὶ δυστυχῶς θὰ συμβαίνει, ὅταν τὸ φῶς ἔρχεται ἀντιμέτωπο μὲ τὸ σκοτάδι. Οἱ ἀνθρωποι τοῦ σκοτοῦ δέν ἀποδέχονται τὸ φῶς, ἀλλὰ τὸ ἀποδιώκουσαν, τὸ ἐξοβελίζουν, τὸ πολεμοῦσαν μαζί μὲ τὸν κἄθε

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνες τίς ἡμέρες, καθώς ἐπηγαίναμεν ἡμεῖς οἱ Ἀπόστολοι εἰς τόν τόπον τῆς προσευκῆς μᾶς συνήντησε κάποια ὑπηρέτρια πού εἶχε πνεῦμα μαντικόν, καί μέ τήν μαντείαν ἔφερεν πολλά κέρδη εἰς τοὺς κυρίους τῆς. Αὐτή ἀκολούθησε τόν Παῦλον καί ἐμᾶς καί ἐφώναζε, “Αὐτοί οἱ ἄνθρωποι εἶναι δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, καί σᾶς ἀναγγέλλουν τόν δρόμον τῆς σωτηρίας”. Αὐτό τό ἔκανε πολλές ἡμέρες. Ὁ Παῦλος ἦτο πολύ ἀναγκασμένος καί στραφεῖς εἶπε εἰς τό πνεῦμα, “Σέ διατάσσω εἰς τό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ νά βγῆς ἀπό αὐτήν”. Καί ἐκείνην τήν στιγμὴν ἐβγήκε. Ὅταν ὅμως οἱ κύριοί τῆς εἶδαν ὅτι ἐκάθηκε ἡ ἐλπίδα τῶν κερδῶν τους, ἔπασαν τόν Παῦλον καί τόν Σίλαν καί τοὺς ἔσυραν εἰς τήν ἀγοράν πρὸς τὰς ἀρχάς, καί ὅταν τοὺς ἔφεραν εἰς τοὺς στρατηγούς εἶπαν, “Αὐτοί οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι εἶναι Ἰουδαῖοι, δημιουργοῦν ταραχὴν εἰς τήν πόλιν μας· κηρύσσουν διδασκαλίας, τὰς ὁποίας ἡμεῖς πού εἴμεθα Ῥωμαῖοι δέν ἐπιτρέπεται νά τὰς παραδεχθούμε ἢ νά τὰς ἐφαρμόσωμεν”. Ξεσηκώθηκε καί ὁ ὄχλος ἐναντίον τους, οἱ δέ στρατηγοὶ τοὺς ἐξέσχισαν τὰ ἐνδύματα καί διέταξαν νά τοὺς ραβδίσουν. Ἀφοῦ τοὺς ἔδωκαν πολλὰ ραβδίσματα, τοὺς ἔρριξαν εἰς τήν φυλακὴν καί παρήγγειλαν εἰς τόν δεσμοφύλακα νά τοὺς φυλάτῃ καλά. Αὐτός, ἀφοῦ ἔλαβε τέτοια παραγγελίαν, τοὺς ἔβαλε εἰς τήν πῖθ βαιθεῖα φυλακῆν καί ἔδωσε τὰ πόδια τους εἰς τό ξύλον πρὸς ἀσφάλειαν. Κατὰ τὰ μεσάνυχτα ὁ Παῦλος καί ὁ Σίλας προσπύχοντο καί ἔψαλλαν ὕμνους εἰς τόν Θεόν, καί οἱ ἄλλοι φυλακισμένοι τοὺς ἄκουαν. Ἐξαφνα ἐγίνε σεισμός μέγας, ὥστε ἐσαλεύθησαν τὰ θεμέλια τῆς φυλακῆς, καί ἀμέσως ἄνοιξαν ὅλες οἱ πόρτες καί ὅλων τὰ δεσμὰ ἐλύθησαν. Ὅταν ἐξύπνησε ὁ δεσμοφύλαξ καί εἶδε ἀνοικτές τίς πόρτες τῆς φυλακῆς, ἔσυρε τό μαχαίρι του καί ἐπρόκειτο ν’ αὐτοκτονήσῃ, ἐπειδὴ ἐνόμιζε ὅτι οἱ φυλακισμένοι εἶχαν φύγει. Ἄλλ’ ὁ Παῦλος τοῦ ἐφώναξε δυνατὰ, “Μὴ κἀνης κανένα κακόν εἰς τόν ἑαυτὸν σου, διότι ὅλοι εἴμεθα ἐδῶ”. Ἀφοῦ ἐζήτησε φῶτα, ἐπάδησε μέσα καί, τρομαγμένος, ἔπεσε εἰς τὰ πόδια τοῦ Παύλου καί τοῦ Σίλα. Ὑστερα τοὺς ὠδήγησε ἔξω καί εἶπε, “Κύριοι, τί πρέπει νά κάνω γιὰ νά σωθῶ;”. Ἐκεῖνοι δέ εἶπαν, “Πίστεψε εἰς τόν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν καί θά σωθῆς σύ καί οἱ οἰκιακοί σου”. Καί ἐκίρυσαν τόν λόγον τοῦ Κυρίου εἰς αὐτόν καί εἰς ὅλους πού ἦσαν εἰς τό σπιτι του. Ἐκείνην τήν νυκτερινήν ὥραν τοὺς ἐπῆρε καί ἔπλυσε τίς πληγῆς τους καί ἀμέσως κατόπιν ἐβαπτίσθη καί αὐτός καί ὅλοι οἱ δικοί του. Τοὺς ἔφερε εἰς τό σπιτι του, τοὺς ἔδωσε φαγητόν καί ἐχαίρετο μέ ὅλους τοὺς δικούς του διὰ τήν πίστιν του εἰς τόν Θεόν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλια, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

φωτοδότη. Κέρδος γιὰ αὐτούς εἶναι μόνο τό ὑλικό, τό χρηματικό, τό προϊόν τῆς ἐκμετάλλησεως καί μάλιστα στό ἀισχρότερο ἐπίπεδό τῆς, τῆς ἐκμετάλλησεως τοῦ ἀνθρώπινου πόνου. Μπροστά σέ αὐτό τό κέρδος τίποτε δέν ὑπολογίζου, γιὰ τίποτε δέν ἐνδιαφέρονται. Ἄρνούνται, ὅπως εἶδαμε, νά χαροῦν μέ τή χαρά τοῦ ἅλλου καί τοῦτο εἶναι φυσικό, ἀφοῦ καί προηγουμένως πεισματικά ἀρνούνταν νά συμπονέσουν στή δοκιμασία καί τή θλίψη του.

29 Μαΐου 2011: ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
«Ἡ θεραπεία τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ». Θεοδοσίας παρθενομάρτυρος († 307) τῆς Τυρίας,
Θεοδοσίας ὀσιομάρτυρος τῆς Κωνσταντινουπολίτισσης († 730).
Ἦχος: πλ. α΄ – Ἑωθινόν: Η΄ – Ἀπόστ.: Πράξ. ιζ΄ 16-34 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. θ΄ 1-38.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 5 Ἰουνίου, τῶν ἁγίων Πατέρων.
Ἀπόστολος: Πράξ. κ΄ 16-18, 28-36 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ιζ΄ 1-13.

Τό κέρδος τῆς συμμετοχῆς στή χαρά τοῦ ἀδελφοῦ

Ὁ Χριστός ἦλθε στόν κόσμο γιά νά τόν σώσει καί νά κηρύξει ἕνα κέρδος διαφορετικό ἀπό αὐτό πού οἱ ἄνθρωποι μέχρι τότε γνώριζαν· τό κέρδος τῆς συναντίληψης, τό κέρδος πού ἐκπηγάζει ἀπό τό χαμόγελο τῆς εὐτυχίας ἑνός παιδιοῦ, ἀπό τό στεναγμό τῆς ἀνακούφισης πού βγαίνει ἀπό τά χεῖλη ἑνός πονεμένου, ἀπό τό δάκρυ τῆς χαρᾶς πού ἀναβλῆζει ἀπό τά μάτια μιᾶς μάνας. Δέν εἶναι δυνατόν νά παραμένει ὁ ἄνθρωπος προσκολλημένος στό χρυσό, στά ὑλικά πράγματα, ἐπιτρέποντας νά τόν κυριεύουν, νά τόν κατατρώγουν, νά τόν διαγράφουν ὡς ἄνθρωπο. Ἔτσι αὐτοκαταδικάζεται στή χείριστη μορφή δουλείας ἀπό τή φθαρτότητα καί τήν παρακμή τους. Τό ἔργο τοῦ Χριστοῦ καί τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων εἶναι ἔργο ἀφυπνιστικό γιά κάθε ἐποχή· εἶναι πρόσκληση νά ἐργασθοῦν οἱ ἄνθρωποι γι' αὐτό τό ξεχασμένο κέρδος. Τό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας εἶναι νά σώσει τό σῶμα καί τήν ψυχή τῶν ἀνθρώπων πού εἶναι ἔτοιμοι νά προσφέρουν τά πάντα γιά νά κερδίσουν τόν Χριστό. Δυστυχῶς ὁμως ὑπάρχουν πολλοί, πλῆθος μέγα στόν καιρό μας, πού ἀρνοῦνται νά κερδίσουν τόν Χριστό, καί ἐμμένουν στήν ἁμαρτία τους. Ἐφόσον ἔχουν βολεθεῖ στά δικά τους κέρδη, μισοῦν τόν Χριστό πού τοὺς προσκαλεῖ, λένε «ὄχι» στόν Παράδεισο, ἀλλήλα καί δέν ἐπιτρέπουν σέ πολλοὺς νά εἰσελθθοῦν. Ἐπομένως, ἡ ἐπιλογή τοῦ Χριστοῦ ἢ τοῦ κόσμου εἶναι ἐπιλογή πού θά κάνουμε ἔχοντας μέσα μας ἱεραρχήσει ποῖο κέρδος ἐπιθυμοῦμε νά ἀπολάβουμε.

Ἄρχιμ. Α. Α.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροσταεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Παρασκευή καί ὥρα 5.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Λῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
